

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/38/2018
Identifikačné číslo spisu: 8716010303
Dátum vydania rozhodnutia: 12.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8716010303.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného H. V. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 12. júla 2018 v Bratislave dovolanie obvineného H. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 15. marca 2018, sp. zn. 7To/26/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného H. V. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo 14. júna 2017, sp. zn. 6T/34/2016, bol obvinený H. V. uznaný za vinného zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe, že

po tom, ako spoločnosť T., s.r.o. so sídlom Levočská XXXX/XX, 058 01 Poprad, IČO: XX XXX XXX ako zhotoviteľ dňa 15. apríla 2013 v Poprade uzatvorila so U., so sídlom Mládeže XXXX, 058 01 Poprad, IČO: XX XXX XXX ako objednávateľom, zmluvy o dielo č. T. a č. T. na realizáciu prác, v zmysle bodov II. predmetných zmlúv (rekonštrukcia stúpačiek a výmena rozvodov SV, TÚV, KANÁL, PLYN) v objekte bytového domu V., Mládeže XXXX/X, X, X, X a Mládeže XXXX/XX, XX, XX, XX, XXX XX Poprad, kde v týchto zmluvách je okrem iného uvedený v bodoch III. a IV. spôsob fakturácie za dielo a úhrady fakturovaných súm, pričom tieto majú byť uhrádzané bezhotovostne na bankový účet zhotoviteľa, uvedený na faktúrach, kde akékoľvek zmeny v uvedených zmluvách mohli byť riešené iba formou písomného dodatku, podpísaného oboma zmluvnými stranami, pričom aj napriek týmto zmluvne dohodnutým podmienkam niekedy koncom októbra 2013 obvinený H. V. ako vtedajší zamestnanec spoločnosti T., s.r.o. vo funkcii technického riaditeľa svojvoľne bez súhlasu a vedomia konateľa spoločnosti T., s.r.o. oznámil zodpovednej osobe Spoločenstva vlastníkov bytov V., a to jeho predsedovi P. X. zmenu čísla účtu, na ktorý majú vykonať platby za fakturované práce v zmysle uzatvorených zmlúv o dielo, kde sa malo jednať o číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, pričom túto ústnu informáciu následne aj dňa 1. novembra 2013 potvrdil písomne, kde finančné prostriedky v zmysle vystavenej faktúry č. XXXX/XXX zo dňa 31. decembra 2013 na sumu 18.624,92 eur s DPH, č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX a faktúry č. 2013/097 zo dňa 31. decembra 2013 na sumu 14.899,92 eur

s DPH, č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX neboli zo strany U. uhradené na čísla účtov uvedených na faktúrach, ale boli už od novembra 2013 postupne v splátkach uhrádzané na číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX, kde na tento účet bola zo strany U. V. uhradená do februára 2014 spolu suma vo výške 33.525,- eur, ktorú následne obvinený H. V. ako spoludisponent účtu vybral a naložil s ňou nezisteným spôsobom, čím týmto podvodným konaním spôsobil spoločnosti T., s.r.o. so sídlom Levočská XXXX/XX, 058 01 Poprad, IČO: XX XXX XXX, škodu vo výške 33.525,- eur.

Okresný súd Poprad za to obvineného H. V. odsúdil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenému výkon trestu podmienene odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd určil obvinenému skúšobnú dobu na 30 (tridsať) mesiacov a zároveň mu podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, ktorá povinnosť je súčasťou probačného dohľadu.

Proti tomuto rozsudku zahlásil priamo do zápisnice na hlavnom pojednávaní zo 14. júna 2017 odvolanie obvinený H. V. o do výroku o vine a treste, ktoré neskôr aj odôvodnil písomným podaním doručeným na okresný súd 26. júna 2017 (č.l. 335-337).

Obvinený v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že súd prvého stupňa dospel k nesprávnemu záveru o jeho vine. Mal za to, že faktúra č. XXXX/XXX na sumu 19. 624,92 eur bola uvedená so súkromným číslom účtu J. T. a nie s firemným číslom účtu, teda tieto peniaze by sa ani v prípade platby na tento účet nikdy nedostali do dispozičnej sféry samotnej spoločnosti T., s.r.o., keďže konateľ J. T. by si tieto príjmy nechal pre seba. Ďalej poukázal na to, že súd prvého stupňa išiel nad rámec obžaloby, ak konštatoval, že by spáchal trestný čin aj v prípade, keby svoje konanie spojené so zmenou čísla účtu realizoval s vedomím J. T.. Taktiež sa podľa obvineného súd nevysporiadal s dvojitým vedením účtovníctva zo strany spoločnosti T., s.r.o., pričom spoločnosť neuhradenie faktúr nikdy neurgovala a vo vzťahu s T. vedie viaceré civilných konaní. Záverom poukázal na výpoveď J. T. a Y. X. pred Daňovým úradom Poprad. V závere žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) a následne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Prešove na verejnom zasadnutí 15. marca 2018 uznesením sp. zn. 7To/26/2017, ktorým podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného H. V. zamietol, pretože nebolo dôvodné.

Odpis uznesenia krajského súdu obvinený H. V. prevzal 7. júna 2018, jeho obhajca prevzal rozhodnutie 23. apríla 2018 a prokurátor 20. apríla 2018. Rozhodnutie prevzali i ostatné strany trestného konania (č.l. 368).

Okresný súd Poprad dňa 18. júna 2018 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného H. V., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Viktora Novýsedláka. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 4. mája 2018 a smeruje proti vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu.

V písomných dôvodoch svojho dovolania (č.l. 373-378) obvinený uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por.

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. namietal skutkový stav s poukázaním na viaceré skutočnosti, že okresný súd aj krajský súd sa nevysporiadali s viacerými argumentami a to, že J. T. ani Z. X. nevedeli vierohodne vysvetliť, prečo neurgovali od U. V. jednotlivé

splátky; J. T. a Z. X. nevedeli vysvetliť otázku číslovania faktúr a vedenia duplicitného účtovníctva. Účelom vytvorenia účtu podľa obvineného bolo umožnenie vyplatenia provízií, na ktoré mal obvinený nárok na novovytvorený účet formou platieb od U. V. Číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorý boli posielané platby od U. V., bolo číslom účtu J. T., teda na úkor T., s.r.o. sa obohatil právo on. Obvinený namietal aj nepreukázanie subjektívnej stránky spáchania trestného činu.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., tak v rámci predmetného dôvodu obvinený uviedol, že rozhodnutie oboch súdov je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, keďže je zrejmé, že zistený skutok vôbec neodôvodňuje záver, že ide o trestný čin podvodu v zmysle obžaloby. Obvinený poukázal na skutočnosť, že nový účet bol vytvorený za účelom, aby T., s.r.o. mu mohla vyplácať provízie za získané zákazky. J. T. vedel o tom a výslovne súhlasil s tým, aby na tento účet prišli platby od U. V. Obvinený ďalej opísal priebeh konania s J. T. a má za to, že J. T. pri ústnom udelení súhlasu s oznámením o zmene čísla účtu pre U. V. konal nečestne, keď si ponechal zadné dvierka na to, aby v prípade odchodu obvineného z firmy T., s.r.o. mal na neho argument v tom smere, že si nechal neoprávnené zasielať predmetné platby na účet a že oznámenie o zmene čísla účtu vykonal bez vedomia J. T..

Vzhľadom na vyššie uvedené obvinený navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To/26/2017 z 15. marca 2018 a rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/34/2016 a vyslovil porušenie zákona v zmysle § 386 Tr. por.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Možnosť vyjadriť sa využil iba prokurátor okresnej prokuratúry, ktorý vo svojom vyjadrení (č.l. 380-383) uviedol, že všetky uvedené skutočnosti, ktoré obvinený namietal v dovolaní, už namietal v konaní pred prvostupňovým súdom, ako aj v podanom odvolaní, pričom v dovolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti. S rozhodnutiami súdov v predmetnej veci sa plne stotožnil a vzhľadom na to, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá § 2 ods. 12 Tr. por., tak je zrejmé, že v danej veci nebol naplnený žiaden dovolací dôvod dovolania v zmysle § 371 Tr. por., a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného H. V. odmietol podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Vyjadrenie prokurátora k dovolaniu bolo zaslané stranám trestného konania, avšak na vyjadrenie prokurátora strany do konania neverejného zasadnutia nereagovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu

napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Obvinený ako prvý dovolací dôvod uplatnil ustanovenie § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu.

Právo na obhajobu každého, proti komu sa vedie trestné konanie, je v Trestnom poriadku upravené v § 2 ods. 9 Tr. por. Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je však iba zásadné porušenie práva na obhajobu. Takým zásadným porušením by bolo najmä porušenie práva na obhajobu tým, že obvinený nemal obhajcu, aj keď ho podľa zákona mal mať, pričom táto skutočnosť je dôvodom dovolania bez ohľadu na to, z akého dôvodu mal obvinený obhajcu mať v zmysle § 37 a § 38 Tr. por. Dôležité sú preto i konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach.

S poukázaním na námietky obvineného v dovolaní je potrebné uviesť, že obvinený spochybňoval vierohodnosť dôkazov a správnosť spáchaného skutku, ako aj nepreukázanie subjektívnej stránky, čo je v dovolacom konaní neprípustné, nakoľko sa jedná o namietanie skutkového stavu a nevyhodnotenia dôkazov, pričom tieto námietky nijako nezakladajú ani opodstatnenosť dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože významom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok a nie posudzovanie skutkového stavu, ktorým je dovolací súd viazaný s poukázaním na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Tdo 34/2014 z 12. augusta 2014, podľa ktorého I. Znemožnenie uplatnenia práva na obhajobu, ktoré zákon priznáva podozrivej osobe, je subsumovateľné pod porušenie práva na obhajobu ako dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. len za predpokladu, že taký postup orgánov činných v trestnom konaní negatívne ovplyvnil vykonávanie procesných úkonov po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. II. Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. pri uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por.

S námietkami uvedenými v dovolaní sa už oba sudy nižšieho stupňa relevantným spôsobom vysporiadali. Dovolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie ich rozhodnutí, ktoré pokladá za správne a v súlade so zákonom, pričom je viazaný ustáleným skutkovým stavom, na ktorom sa ustálil okresný a krajský súd v danej veci obvineného.

Z predloženého spisového materiálu dovolací súd zistil, že obvinený mal od začiatku trestného stíhania zvoleného obhajcu JUDr. Viktora Novýsedláka (č.l. 12, 378), ktorý obvineného zastupoval v priebehu prípravného konania, v konaní pred súdom prvého stupňa a následne aj v odvolacom a dovolacom konaní, pričom obaja mali možnosť navrhovať dôkazy, klásť svedkom i poškodenému otázky a vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom. V tomto smere dovolací súd nezistil žiadne zásadné porušenie práva na obhajobu, a preto argumentáciu obvineného vo vzťahu k tomu dovolaciemu dôvodu nemohol akceptovať, pretože nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Obvinený H. V. ako ďalší dovolací dôvod uplatnil dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V zmysle tohto dovolacieho dôvodu obvinený namietal, že rozhodnutie oboch súdov je založené na

nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, keďže je zrejme, že zistený skutok vôbec neodôvodňuje záver, že ide o trestný čin podvodu v zmysle obžaloby a spochybňoval zistený skutkový stav veci, ako aj nepreukázanie subjektívnej stránky. Vzhľadom k námietkam obvineného dovolací súd pokladá za potrebné poukázať na stanovisko Tpj 39/2010, podľa ktorého dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Tento dovolací dôvod preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkované, t.j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť.

S poukázaním na uvedené námietky obvineného je potrebné uviesť, že sú neprípustné v dovolacom konaní a ani nezakladajú namietaný dovolací dôvod.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obvineného ako zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., táto zodpovedá priebehu skutkového deja uvedeného v rozsudku okresného súdu, ako aj v napadnutom uznesení po objektívnej i subjektívnej stránke. V tomto smere námietky obvineného nie sú opodstatnené.

Z uvedeného je zrejme, že argumenty obvineného uvedené v dovolaní nie sú spôsobilé naplniť dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por., pretože sa netýkali právneho posúdenia, ale výlučne skutkových zistení a hodnotenia dôkazov.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného H. V. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.